

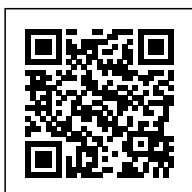

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

883/1

Stanovisko vlády k návrhu poslanců Radka Holomčíka, Aleny Gajdůškové, Martina Kolovratníka, Pavly Golasowské, Vlastimila Válka, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem

Doručeno poslancům: 14. července 2020 v 15:46

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Radka Holomčíka, Aleny Gajdůškové, Martina Kolovratníka, Pavly Golasowské, Vlastimila Válka, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem (sněmovní tisk č. 883)

Vláda na své schůzi dne 13. července 2020 projednala a posoudila návrh zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem, a zaujala k němu **souhlasné stanovisko**.

Vláda nicméně současně doporučuje v dalším legislativním procesu k tomuto návrhu zákona zohlednit níže uvedené skutečnosti:

1. Práva osob se zdravotním postižením využívajících psy se speciálním výcvikem jsou upravena ve zvláštních právních předpisech, z nichž některé předkladatel vyjmenovává v důvodové zprávě; jde zejména o zákon o ochraně veřejného zdraví nebo zákon o zdravotních službách. Vztah navrhovaného zákona k těmto právním předpisům, jež upravují problematiku psů se speciálním výcvikem odlišně, není dostatečně zřejmý. Jedná se například o ustanovení § 30 odst. 3 zákona o zdravotních službách, § 23 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů nebo § 36 odst. 3 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů. Vláda považuje za potřebné vyjasnit vztah uvedených úprav k navrhované nové zákonné úpravě. V současné době je možné pobírat příspěvek na pořízení vodicího psa, a to podle § 9 odst. 12 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Bylo by proto namístě zvážit, zda by se příspěvek neměl obecně poskytovat na psa se speciálním výcvikem tak, aby zahrnoval i asistenčního nebo signálního psa.
2. Vláda dále upozorňuje, že předložený návrh zákona neřeší danou problematiku komplexně. V navrhovaném zákoně absentuje obecná úprava podmínek výcviku a standardů psů se speciálním výcvikem, které by měly být dodrženy, jako je např. minimum dovedností psa určeného pro určitý typ zdravotního postižení, jeho povahové vlastnosti a zdravotní předpoklady. U vodicích psů jsou dovednosti, které musí tito psi

splňovat, upraveny ve vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. U asistenčních psů a signálních psů však taková úprava chybí. Návrh pouze stanoví, že osobou způsobilou ke speciálnímu výcviku psa je osoba zaregistrovaná u jedné ze dvou vyjmenovaných mezinárodních organizací sdružujících výcvikové subjekty (Assistance Dogs International a International Guide Dog Federation), čímž má být zaručen kvalitní výcvik psů pro stanovené účely a zřejmě i úroveň cvičených psů. Podle názoru vlády není vhodné stanovovat v zákoně povinnost členství v nestátní organizaci, jejíž pravidla jsou zcela mimo rozhodovací pravomoc státu, jako jedinou možnost, jak splnit požadavky kladené na osoby provádějící výcvik psa. Je jistě možné převzít mezinárodní standardy výcviku, jejich dodržování je však nutné podrobit kontrole na národní úrovni. Je proto otázkou, zda by nebylo vhodnější zřízení národního akreditačního systému, který by hodnotil kvalitu výcviku psa a odbornou způsobilost cvičitelů.

3. Souhrnný pojem „veřejně přístupné prostory“ není v návrhu zákona dostatečně a přesně vymezen. Veřejně přístupnými prostory se pro účely návrhu rozumí veřejně přístupné budovy, veřejná prostranství a další veřejně přístupná místa. Veřejné prostranství je definováno v § 34 obecního zřízení jako všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Obecné užívání (na rozdíl od užívání zvláštního) vzniká přímo ze zákona, k jeho vzniku tedy není třeba žádného povolení. Obecné užívání současně nevylučuje z užívání ostatní uživatele, okruh uživatelů je neomezený. Není však možné za veřejně přístupné budovy považovat například banky a pojišťovny, neboť se jedná o subjekty soukromého práva, které mohou vstup veřejnosti do svých prostor zakázat nebo omezit. Totéž platí i pro některé budovy státních institucí, které jsou sice vlastnictvím státu, ale vstup do nich může být rovněž z různých důvodů zakázán nebo omezen (např. věznice). Návrh zákona vyžaduje z tohoto pohledu dopracování a podrobnější úpravu, neboť navržené znění je nejasné, neurčité a pro adresáta právního předpisu tedy obtížně aplikovatelné.
4. V případě letecké dopravy vláda upozorňuje na existenci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006, které již obsahuje komplexní úpravu letecké přepravy osob doprovázených asistenčním psem. Specifičnosti letecké dopravy, zejména důraz na bezpečnost provozu, jsou dále konkretizovány ve smluvních přepravních podmínkách jednotlivých leteckých dopravců, které se odlišují. Kritérii jsou např. velikost letadla, šíře vstupních dveří, šíře vnitřních prostor apod.